

Polku
- joogakoruseria

Muotoiluinstituutti
Muotoilun koulutusohjelma
Taideteollinen suuntautumisvaihtoehto
Opinnäytetyö
Kevät 2009
Tiia Turunen

Lahden ammattikorkeakoulu

Muotoilun koulutusohjelma

Tiia Turunen: Polku - joogakorusarja

Taideteollisen suuntautumisvaihtoehdon opinnäytetyö, 35 sivua, 1 liitesivu

Kevät 2009

Tiivistelmä

Koru- ja hopeamuotoilun opinnäytetyönä suunniteltiin ja valmistettiin hopeinen joogakorusarja. Sarjaan kuuluu sormus, kaksi kaulakorua, nilkkakoru ja kahdet korvakorut. Korujen muotoilun lähtökohtana käytettiin astangajoogan taustalla vaikuttavaa filosofiaa. Astangajoogan kahdeksan haaraa haluttiin tuoda korunkäyttäjän iholle ja arkeen, muistuttamaan joogan filosofiaan liittyvistä arvoista. Tietoa saatiin sähköpostikyselyllä, joogaohjaajan haastattelulla sekä kirjallisuudesta. Opinnäytetyön aikana kuljettiin ikivanhasta filosofasta ajatusten ja symbolien kautta tähän päivään. Lisäksi otettiin huomioon, että koruja voidaan käyttää myös joogaharjoitusta tehtäessä. Korusarjasta tuli niin naisille, kuin miehillekin sopiva yhtenäinen kokonaisuus.

korumuotoilu

hopea

astangajooga

itämainen filosofia

*Lahti University of Applied Sciences
Degree Programme in Design
Tiia Turunen: Path - a line of yoga jewellery
Bachelor's Thesis in Applied Art, 35 pages, 1 appendix
Spring 2009*

Abstract

A set of yoga jewellery made of silver was designed and made as a final project of jewellery and silver design. There are two necklaces, a ring, an anklet and two pairs of earrings in the set. The basis for designing the jewellery was the philosophy behind astanga yoga. The aim was to bring the eight limbs of astanga yoga to the every day life of the jewellery wearer, to remind him of the values connected to yoga philosophy. Information was gathered by an email query, an interview with a yoga instructor and from literature. During the final project one travelled a path from ancient philosophy to modern day through thoughts and symbols. Requirement that the jewellery can be worn during yoga practice was also taken into consideration. The finished jewellery set was coherent and suitable for both men and women alike.

jewellery design

silver

ashtanga yoga

eastern philosophy

Sisällys

1. Johdanto	1
2. Joogakorun taustaa	3
3. Joogin elämää	5
3.1. Minä joogina	6
3.2. Joogi nimeltä Joonas	6
3.3. Joogi nimeltä Johanna	6
4. Suunnitteluun vaikuttavat asiat	8
4.1. Korun käyttö joogatessa	8
4.2. Joogafilosofian kahdeksan haaraa	8
4.3. Eettisyys	10
4.4. Joogakorun käyttäjät	10
4.4.1. Tulevaisuuden markkinanäkymiä	11
4.4.2. Kysely joogeille	12
5. Suunnittelun lähtökohtana kahdeksan haaraa	14
5.1. Polun löytäminen	14
5.2. Protomalleja rakeistamalla	19
5.3. Sana on sormi, joka osoittaa kuuta (Zeniläinen sananlasku)	21
5.4. Tavoitteena sarjatuotanto	21
5.5. Monistusta valamalla	22
5.6. Inspiraatio kahdeksikosta	22
5.7. Valinnan aika	24
6. Valokuvaus	26
7. Tuotteen esittely ja arviointi	27
8. Jatkomahdollisuudet	33
9. Loppusanat	34
Lähteet	35
Liitteet	

1. Johdanto

Opinnäytetyöni keskeisenä tavoitteena oli suunnitella ja valmistaa joogakorumallisto, sillä sellaista ei vielä ollut Suomen markkinoilla. Joogasta on viime vuosina tullut paljon medioissa näkyvä trendilaji, jota moni julkisuuden henkilö tuntuu harrastavan jossain muodossa. Muunnelmista onkin mistä valita; on hathajoogaa, hot joogaa ja naurujoogaa vain muutaman mainitakseni. Kaikista näistä muunnelmista keskityin astangajoogaan, joka on kaikista joogan muodoista fyysisesti haastavin. Astangajoogassa on edelleen opetusmenetelmänä perinteinen guru-oppilas-suhde, jossa guru eli opettaja ohjaa oppilasta hyvin henkilökohtaisesti ja auttaa tätä etenemään harjoituksessa turvallisesti oppilaan omien valmiuksien mukaan. Tässäkin mielessä astangajooga on edelleen uskollinen alkuperäisille joogasutriin kirjatuille ohjeille.

*Astangajooga tarkoittaa kahdeksaa haaraa, jotka tietäjä Rishi Patanjali kirjoitti aforismien muotoon teokseensa Yoga Sutra jo noin 2000 vuotta sitten. Hänen tekstinsä perustuvat kuitenkin vielä vanhempiin vedoihin ja niitä edeltäneeseen oraaliseen kauteen.
(Räisänen 2005, 18.)*

Astangajooga perustuu ikivanhaan perimätietoon ihmisen ja maailmankaikkeuden olemuksesta ja sillä on syvä filosofinen pohja. Korusarjan tuli muistuttaa kantajaansa näistä joogan filosofiaan liittyvistä arvoista ja hyveistä, joita tavoitella.

Ashta angan, eli kahdeksan haaran neljä ensimmäistä sisältävät harjoiteltavia asioita, kuten itsehillintää ja eettisiä asenteita, sekä tietysti joogan näkyvimmän osan, fyysisen asanaharjoituksen, joogaharjoituksen. Neljä jälkimmäistä haaraa ovat asioita, joita ei voi harjoitella, vaan jotka avautuvat joogille, joogaavalle ihmiselle, neljän ensimmäisen haaran harjoittelun avulla. Tavoitteenani oli saada nämä kahdeksan haaraa jollain tavalla näkymään koruissa.

Koska kyseessä oli joogakorumallisto, oli luonnollista, että koruja koruja piti voida käyttää myös joogaharjoituksen aikana. Tämä asetti suunnittelulle omat haasteensa muun muassa korujen koon, materiaalin ja muodon suhteen. Korujen muodon tuli myös olla ajaton ja sopia niin naisille kuin miehillekin. Malliston kohderyhmä oli joogien lisäksi myös tavalliset, joogaa tuntemattomat ihmiset, joiden myös toivoin pitävän korujani positiivisen oloisina. Koru saattaa myös herättää ihmisessä kiinnostuksen tutustua joogaan.

Joogina minulla oli jo jonkinlainen perustieto astangasta, mutta sitä syventääkseni luin astangajoogaa käsitteleviä kirjoja eri aikakausilta. Niistä oli paljon hyötyä joogan taustalla olevan filosofian ja joogaan liittyvien arkielämän ohjeiden ymmärtämisen suhteen. Kirjojen herättämiin kysymyksiin sain vastauksia ohjaajaltani, joogaohjaaja Anne Nuotiolta

2. Joogakorun taustaa

Olen joogannut useita vuosia, mutta astangajoogan harjoittelun aloitin muutettuani Lahteen opiskelemaan syksyllä 2005. En pidä joogaa harrastuksena vaan elämäntapana. Jos herään useana päivänä viikossa aamuvarhaisella tehdäkseen harjoituksen yksin kotonani, kyseessä ei mielestäni ole harrastus vaan jotain paljon enemmän. Jooga pitää minut fyysisesti kunnossa, mutta sen lisäksi se on vaikuttanut tapaani tarkastella maailmaa ja elämää. Joogaopettaja Petri Räisänen on haastatellut kahteen kirjaansa intialaista 93-vuotiasta astangajoogan elävää guria Sri K. Pattabhi Joisia, joka on todennut, että joogan tarkoitus ei ole pelkästään fyysisen hyvinvoinnin lisääminen, vaan mielen puhdistuminen. Joogan avulla ihminen voi tavoittaa pilkahduksen jumalasta. Räisänen (2005, 18.) kirjoittaa, että astangajooga on polku, joka johtaa meidät ”itsessämme olevan hengen luokse” eli kohti omaa todellista olemustamme. Joogan yhteyden mieleen olen huomannut omassakin elämässäni. Jos jostain syystä olen joogaamatta pidempään, tuntuu, että muutun paljon ärtyisämmäksi. Myös keskittymiskyky ja tietynlainen rauhallisuus katoavat. Joogan ansiosta osaan nykyisin rauhoittaa itseni hengitystä apuna käyttäen myös tavallisissa arjen tilanteissa.

Sana yoga, suomalaistetussa muodossaan jooga, on johdettu yhdistymistä merkitsevistä sanskritin verbijuuresta yuj. Yleensä ajatellaan, että joogan tavoite onkin juuri yhdistyminen, erityisesti mielen selkeytyminen ja yhdistyminen tiedostavaan olemukseen.

(Jooga 2009.)

Kun Räisäsen toinen kirja Nadi sodhana – Astangajoogan toinen asentosarja Sri K. Pattabhi Joisin perinteen mukaan julkaistiin lokakuussa, kävin Lahdessa järjestetyssä julkaisutilaisuudessa. Siellä Räisänen kertoi epäröineensä pitkään kirjan kirjoittamista, koska ei tiedä astangajoogasta kovin paljoa. Tämän sanoi siis mies, jota Image kuvaa sanoilla ”joogan kansainvälinen rocktähti” (Hiltunen 2008), joka on joogannut vuodesta 1988, perustanut Helsingin Astangajoogakoulun vuonna 1997, kirjoittanut aiheesta kaksi kirjaa ja nykyisin kiertää ympäri maailmaa opettamassa joogaa. Kommentti sai minut miettimään, mikä oikeuttaa minut suunnittelemaan joogakorun. Kuinka voisin olla siihen valmis ja tarpeeksi kokenut? Kuinka kuvittelen pystyväni kiteyttämään vuosituhansia vanhan filosofian koruksi? Haukkasinko liian ison palan?

Kukaan ei kuitenkaan ehkä oletakaan minun pystyvän moiseen suoritukseen. Tutuilta joogeilta saamani palaute aiheesta on ollut pelkästään positiivista. Tavoitteenani on saada aikaan koru, joka saa kantajassaan aikaan positiivisen tunteen. Vaikka korun kohderyhmän muodostavat joogit, haluan, että korua voivat käyttää myös henkilöt, joilla ei ole mitään tekemistä joogan kanssa.

Myös he voivat pitää korujani miellyttävän oloisina ja positiivisina, vaikka heidän tietämyksensä joogasta olisikin vähäinen. Jooga merkitsee jokaiselle ihmiselle eri asiaa, joten on luonnollista, että myös koru saa eri merkityksen riippuen käyttäjästään.

Koruihin ja niiden käyttöön liittyy aina asioita, joihin muotoilija ei pysty vaikuttamaan. Esimerkiksi tilanne, ilmapiiri tai oma olotila hetkessä, jolloin koru ostetaan tai saadaan tai vaikkapa vain nähdään ensimmäistä kertaa voi vaikuttaa henkilön mielipiteeseen ja tunteeseen korusta myös myöhemmin ja muistuttaa kyseisestä hetkestä. Rakkaalta ihmiseltä lahjaksi saadut tai esimerkiksi ihanalta matkalta ostetut korut tuovat hyvät muistot aina uudestaan ja uudestaan korun käyttäjälle. Samalla tavalla haluaisin, että koruni muistuttaisi kantajaansa joogaan liittyvistä arvoista ja ajatusmaailmasta.

Suunnitteluni lähtökohtana oli astangajoogan kahdeksan haaraa, joita toivoin valmiiden korujen jollain tavalla ilmentävän ja muistuttavan niistä käyttäjänsä. Toinen merkittävä suunnitteluun vaikuttava asia oli itse joogan fyysinen harjoitus. Koska kyseessä on joogakoru, on luonnollista, että koru on sellainen, jota käyttäjä voi halutessaan pitää myös harjoitusta tehdessään. Tämä asettaa huomattavia rajoituksia korun suunnittelulle; koru ei saa olla liian suuri tai painava eikä siinä saa olla teräviä reunoja tai kulmia. Korun täytyy olla käytössä mahdollisimman huomaamaton.

Joogan filosofian oppeihin kuuluu muun muassa kaiken elämän kunnoittaminen ja väkivallattomuus, jotka näkyvät joogien jokapäiväisessä elämässä mm. kasvisruoan suosimisena ja eettisten ja ekologisten arvojen tärkeytenä. Tämän vuoksi korun materiaalivalintoihin täytyi kiinnittää huomiota ja ne on pystyttävä perustelemaan kohderyhmälle.

3. Joogin elämää

Joogan harrastaminen aloitetaan yleensä kuten mikä muu harrastus tahansa. Tunneilla käydään aluksi säännöllisen epäsäännöllisesti, mutta usein käy niin, että kun edistyy, alkaa harjoitella useammin ja kiinnostua joogasta ja sen filosofasta syvemmillä tasolla. Moni niin sanotusti ”hurahtaa” joogaan ja normaalin harjoittelun lisäksi käy esimerkiksi parin viikon pituisilla kesäretriiteillä tai matkustaa aina Intiaan saakka joogaamaan.

Perinteisiä ohjeita noudattaen joogaharjoitus pitäisi tehdä aamuisin ennen auringon nousua. Suomessa tämä on kesäisin mahdotonta jo pelkästään yöttömän yön vuoksi. Nykypäivänä ihmiset joutuvat jakamaan vuorokauden rajalliset tunnit työn tai koulun, perheen, sekä muiden harrastuksien ja menojen kesken. Jooga siis ajoitetaan siihen hetkeen, mihin se saadaan parhaiten sopimaan. Usein aloittelijoiden on muutenkin helpompi tehdä harjoitus iltapäivällä, jolloin keho on notkeampi, kuin heti aamusta. Kun aamuharjoitukseen tottuu, se on mahtava tapa aloittaa päivä.

Joogi saattaa löytää oman gurunsa, opettajansa, jonka tunneille ja oppiin hakeutuu yhä uudelleen. Astangajoogan suurin elävä guru on tällä hetkellä intialainen Sri K. Pattabhi Jois. Hän on saanut aikoinaan perinteiden mukaan oppinsa omalta gurultaan, Sri T. Krishnamacharyalta, jonka oppiin hän hakeutui ollessaan vain 12-vuotias. Elämänsä aikana hän on perustanut Intian Mysoreen joogakoulun, kirjoittanut kirjoja joogasta ja kiertänyt ympäri

maailmaa opettamassa joogaa. Hänen oppiensä mukaan opetetaan Suomessakin muun muassa Helsingin ja Lahden joogakouluissa. Pattabhi Joisin jättäytyessä vähitellen ”eläkkeelle” hänen uraansa on jatkamassa hänen tyttärenpoikansa, Sharath Rangaswamy.

Moni joogi on huomannut, että kun harjoittelusta tulee säännöllistä, elämäntavat alkavat muuttua huomaamatta. Joogaoppaissa kehoitetaan nauttimaan hyvälaatuista ja ravitsevaa, mielellään luomukasvisruokaa. Monilla joogeilla liharuoan syöminen vähenee luonnostaan ja usein vaihtuu kokonaan kasvisruokaan, alkoholin ja kahvin kulutus pienenee ja ihminen alkaa muutenkin kuunnella tarkemmin kehoaan ja sen toiveita mm. ravinnon, liikunnan ja levon suhteen. Nämä muutokset ovat kaikilla kuitenkin yksilöllisiä ja riippuvat myös joogin omasta halusta muuttaa elintapojaan ja tottumuksiaan.

Koska joogien elämään ja arvoihin vaikuttavat myös muut asiat kuin jooga, yleistyksiä heidän arvomaailmastaan on haastavaa tehdä. Usein heitä kuitenkin yhdistää ekologisuus. Vaikka filosofian oppeihin kuuluu omistushaluttomuus, eivät joogit silti ole mitään yli-ihmisiä tai askeetikkoja. He ovat normaaleja ihmisiä, jotka elävät normaalia elämää ja nauttivat kauniista asioista ja esineistä siinä missä kuka tahansa muukin. Ostopäätöksen tekemistä he varmasti kuitenkin harkitsevat keskimääräistä pitempään eivätkä osta pelkästä ostamisen ilosta. He kuluttavat vähän ja harkitusti sekä kiinnittävät huomiota tuotteen alkuperään ja laatuun. Joogakorun täytyy siis kestää aikaa, olla laadukas ja hyvin tehty. Kertakäyttötuotteet eivät tälle kohderyhmälle mene läpi.

3.1 Minä joogina

Itse pyrin joogaamaan mahdollisimman säännöllisesti. En kuitenkaan halua tehdä joogasta pakkoa, tai joogaamisesta orjallista. Jos joku aamu tuntuu, että en jaksakaan herätä joogaamaan, jätän silloin nousematta, vaikka tiedänkin huonon omantunnon kolkuttelevan sen seurauksena. Olen myös tietoisesti opetellut kuuntelemaan kehoani harjoituksen aikana. Minua jo vuosien ajan vaivannut selkäkipu palaa joogasta huolimatta aina kausittain, ja tällöin on tärkeää olla rasittamatta selkää liikaa harjoituksen aikana. Hengitys ja lihasten tietoinen rentouttaminen auttavat kipuiluun yleensä parissa päivässä.

Joogan aloittaessani tuntui, etten koskaan voisi joogata aamuisin. Selkäni oli jäykkä, kuin rautakanki ja iltopäivään mennessä se oli ehtinyt edes vähän vetreytyä. Erään reititin jälkeen en kuitenkaan osannut enää siirtyä takaisin iltopäivisin tehtäviin harjoituksiin, vaan aamuharjoittelu oli tullut jäädäkseen. Vaikka herääminen onkin vaikeaa, harjoituksen jälkeen olo on ihana. Parasta on se, että harjoituksen jälkeen on vielä koko päivä edessä.

Ruokavalioni koostuu enimmäkseen kasvisruoasta, jonka lisäksi syön myös kanaa ja kalaa. Punaista lihaa syön erittäin harvoin, mutta en valmista sitä itse juuri koskaan. Juon toisinaan myös kahvia ja alkoholia. Sokeriin ja herkkuihin olen kuitenkin totta taian koulussa. Olen siis edelleen matkalla kohti joogafilosofiassa mainittua kohtuudellisuutta ja puhtaampaa elämää.

3.2. Joogi nimeltä Joonas

Joonas on 27-vuotias yliopisto-opiskelija. Hän on matkustellut paljon ja tutustunut matkoillaan erilaisiin kulttuureihin. Aasialaiset kulttuurit ovat tehneet häneen suuren vaikutuksen henkisyylään ja kiireettömyydellään.

Ystävä houkutteli Joonaksen kanssaan astanga-jوغان alkeiskurssille. Vaikka Joonas ei ole koskaan pitänyt itseään kovinkaan urheilullisena, hän tunsu heti löytäneensä oman lajinsa. Joogassa ei kilpailu muiden kanssa, vaan edettiin rauhallisesti omaa kehoa kunnioittaen ja kuunnellen.

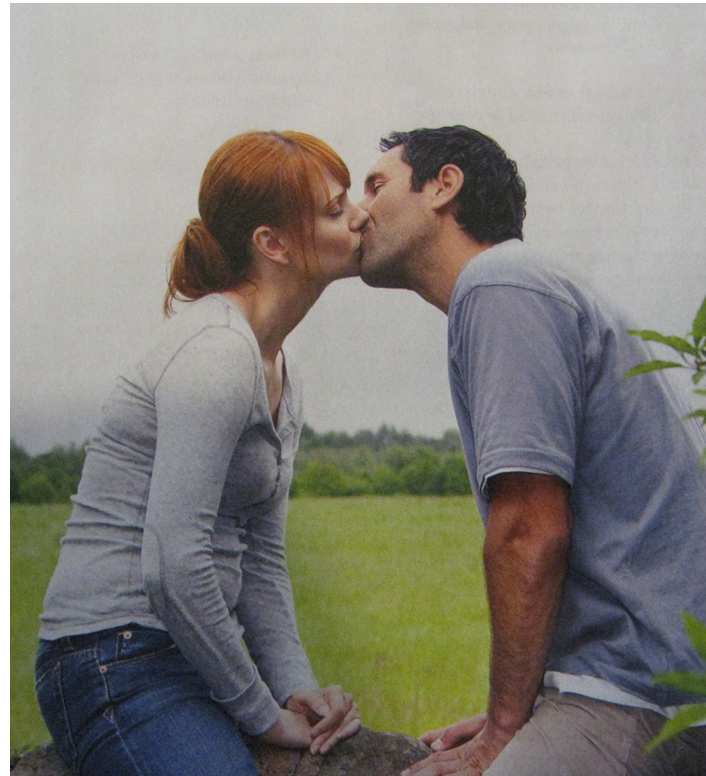
Joonas käy joogatunneilla muutaman kerran viikossa ja hänellä on seuraavalla matkallaan tarkoitus mennä Intiaan joogaamaan.

3.3. Joogi nimeltä Johanna

Johanna elää kiireistä elämää. Hän on yrittäjä, jolla on oma luomutuotteita myyvä putiikki. Lisäksi häntä pitävät kiireisinä perhe, aviomies, kaksi kouluikäistä lasta ja koira. Johanna arvostaa puhdasta, terveellistä ruokaa ja kotimaisuutta. Hän pyrkii elämään mahdollisimman ekologisesti ja opettamaan tämän myös lapsilleen.

Johanna on joogannut jo yli kymmenen vuotta. Suhde joogaan on muuttunut aina elämäntilanteen mukaan; joskus on ollut aikaa joogata joka päivä, toisinaan taas ei. Raskaana ollessaan hän kävi ohjatuilla joogatunneilla varmistukseksi, että harjoitteli turvallisesti vaarantamatta lastaan. Nykyään Johanna joogaa useimpina aamuina

kotonaan ennen lasten herättämistä. Se on hänen omaa aikaansa, joka auttaa jaksamaan arjen hulinnaa. Kerran vuodessa hän ottaa irtioton arjesta ja käy viikon mittaisella joogaretriitillä.

4. Suunnitteluun vaikuttavat asiat

4.1. Korun käyttö joogatessa

Koska joogan fyysisen harjoituksen tekeminen on ainoa tapa edetä joogafilosofian ymmärryksessä, on tärkeää, että korujani pystyy käyttämään harjoitusta tehdessä. Räisänen (2005, 33.) mainitsee kirjassaan Pattabhi Joisin sanoneen, että ”käytännön harjoitus on ainoa tapa puhdistaa kehon ja mielen tukokset, aktivoida fyysiset, henkiset ja mielen voimavarat sekä saavuttaa sisäinen rauha ja onnellisuus”.

Astangajoogaharjoitus eli asanaharjoitus koostuu kuudesta asentosarjasta, joilla on kullakin omat tehtävänsä ja vaikutuksensa kehoon ja mieleen. Kaikille sarjoille on yhteistä syvä ujjayi-hengitys, jonka rytmissä liikkeet tehdään. Harjoitukseen kuuluvat myös lihaslukot eli bandhat, joiden tehtävänä on kehon vahvistaminen ja energian ohjaaminen kehossa sekä katseen kohdistuksen paikat eli dristit, jotka auttavat mieltä keskittymään ja linjaavat asentoja. Useat astangajoogan liikkeet ovat hyvin vaativia ja kaikki keskittymistä häiritsevät asiat pitäisi eliminoida ennen harjoituksen aloittamista. Siksi korujen täytyy olla käytössä huomaamattomia ja mukavia. Jos korut ovat käytettävissä asanaharjoituksen aikana, ne eivät silloin häiritse muitakaan arkiaskareita ja ovat siten käytettävissä milloin vain.

4.2. Joogafilosofian kahdeksan haaraa

Joogan takana oleva filosofia on loputon suo ja monet käyttävät koko elämänsä sen opiskeluun. Tämän tajuttuani päätin, että en lähde kahlaamaan siihen syvemmälle, vaan keskityn oleelliseen, joogan kahdeksaan haaraan. Petri Räisänen (2005, 30.) kirjoittaa, että ”ashta anga, eli joogan kahdeksan haaraa (yama, niyama, asana, paranyama, pratyahara, dharana, dhyana ja samadhi) muodostavat joogan filosofisen pohjan”. Neljä ensimmäistä haaraa ovat ulkoisia harjoituksia, joita voidaan harjoitella fyysisesti. Ne valmistavat kehon ja mielen jälkimmäisiin neljään haaraan, joita kutsutaan sisäisiksi toiminnoiksi. Nämä vaikuttavat syvästi mieleen ja aktivoivat energiakanavia ja -keskuksia. Neljä jälkimmäistä haaraa avautuvat luonnostaan, kun ensimmäistä neljää harjoitellaan säännöllisesti.

Yama

Itsehillintä ja eettiset asenteet, kuten väkivallattomuus (ahimsa), rehellisyys (satya), varastamattomuus (asteya), elinvoiman lisääminen (brahmacharya), kohtuudellisuus, omistushaluttomuus (aparigraha).

Noudattamalla yaman universaaleja elämänlakeja voimme parantaa ensin omaa elämäämme ja vaikuttaa sen jälkeen positiivisesti perheisiimme, ystäviimme, yh teiskuntaan ja koko maailmaan. (Räisänen 2005, 30).

Niyama

Asenteet itseä kohtaan ja näiden kärsivällinen noudattaminen. Näitä ovat puhtaus (*shaucha*), tyytyväisyys (*santosha*), itsekuri (*tapas*), itsetutkiskelu pyhien tekstien ja mantrojen avulla (*svadhyaya*), heittäytyminen korkeamman voiman ohjaukseen (*ishvarapranidhana*).

Niyaman asenteet ovat universaaleja, opilaan sisäistä voimaa ja näkökykyä kehittäviä luonnon lakeja. (Räisänen 2005, 32).

Asana

Fyysinen joogaharjoitus, joka koostuu kuudesta asentosarjasta. Harjoitusta tehdään kuutena päivänä viikossa, lauantai on lepopäivä. Asanaharjoitus tekee kehosta kevyen, vahvan, puhtaan ja elinvoimaisen, jolloin mieli pystyy tyyntymään. Asanaharjoitus on kaiken joogan perusta, jota säännöllisesti harjoittamalla keho ja mieli tulevat valmiimmiksi joogan muille osa-alueille.

Vain asentoharjoituksen avulla voimme rakentaa kehostamme sielumme tempelin – vahvan, elastisen ja terveen rakenteen, jossa sisäinen minämme saa rauhassa ja -lostua ja kuunnella sydämemme ääntä. (Räisänen 2005, 33).

Pranayama

Kahdeksan erilaista ja eri tavoin vaikuttavaa hengitysharjoitusta, jotka puhdistavat kehoa ja aistinelimiä ja tyyntyttävät hengityksen ja mielen. Pranayamaa voi alkaa harjoittaa vasta, kun asanaharjoitus on edennyt kolmanteen sarjaan asti,

jolloin notkeus, hengitys ja keskittymiskyky ovat kehittyneet tarpeeksi.

Pranayamaa harjoittamalla ruumiin, aistinelinten ja mielen sairaudet paranevat, minkä ansiosta mieli voi saavuttaa keskittyneen tilan ja oivaltaa sisäisen minuuden. (Pattabhi Jois 2002, 39).

Pratyahara

Aistien saattaminen tietoisesti omaan hallintaan. Pratyaharan kehitys käynnistyy luonnostaan kun yamaa, niyamaa, asanaa ja pranayamaa harjoitellaan.

Dharana

Mielen keskittymiskyky, huomion pitäminen korkeimmassa minässä.

Dhyana

Meditaatio. Astangajoogan perinteessä meditaatio ei ole tekniikka, jota voidaan harjoitella, vaan se on sisäisten toimintojen jalostumista, yhteyttä kaikkialla ympärillämme olevaan jumalaan.

Samadhi

Tila, jossa erillisyyttä ja egoa ei enää ole. Yhteys korkeimpaan minuuteen ja tietoisuuteen. Joogan ylin päämäärä, jonka voi saavuttaa pyyteettömällä ja peräänantamattomalla harjoittelulla.

Nämä ovat joogan ”peruskivet”, joita halusin koruni jollain tavalla symboloivan. Ne kaikki ovat joogan erillisiä osia, mutta kuitenkin samalla liittyvät saumattomasti yhteen, ovat yksi suuri kokonaisuus.

4.3. Eettisyys

Joogakorujen tulisi olla eettisesti ja ekologisesti kestävästi tuotettuja. Koska valmistan korut itse, valmistuksen suhteen eettisyydestä ei tule ongelmaa. Vaikka korut tulevaisuudessa valmistettaisiin alihankintana valamalla, Suomessa työolot ovat hyvät eikä esimerkiksi lapsityövoiman käytöstä tarvitse olla huolissaan. Valmistuksen aikana käytetään kemikaaleja, kuten rikki- tai sitruunahappoa ja boraksia ja monet näistä kemikaaleista ovat valmistukselle välttämättömiä. Esimerkiksi hopeointi on kuitenkin mahdollista jättää tekemättä, mikäli korun pinta ei valun ja muutaman juotoksen jälkeen sitä vaadi. Hienohopeapinnan saa koruun myös hehkuttamalla ja hiomalla pinnan hyvin. Näin kemikaalien määrää valmistuksen aikana saadaan edes vähän pienemmäksi.

Suuri osa markkinoilla olevasta hopeasta on kierrätettyä ja se on myös edelleen täysin kierrätettävää, mikä pienentää tuotteen ekologista jalanjälkeä ja tekee siitä eettisemmän. Tuotteen elinkaarta voi pidentää ajattomalla muotoilulla ja valmistuksen hyvällä laadulla, jolloin koru kestää käyttöä vuodesta toiseen. Eettisyys tulee ottaa huomioon myös korun markkinoinnissa. Annettu informaatio ei saa olla väärää eikä harhaanjohtavaa. Markkinointi tulee tapahtumaan pääasiassa suullisesti koruja myyvissä liikkeissä, joten niiden henkilökunnalle on annettava tarpeellinen tieto tuotteesta ja sen alkuperästä. Myös korun mahdollisen pakkauksen tulee olla mielellään kierrätetystä materiaalista valmistettu, kevyt ja mahdollisimman pieni, jolloin materiaalien turha kulutus vältetään.

Joidenkin ihmisten hiki tummentaa hopean nopeasti, joten hopea on hieman hankala materiaali urheiltaessa. Hopeanpuhdistusaineilla korun saa kuitenkin helposti taas kiiltäväksi. Asiasta on hyvä mainita asiakkaalle ostotilanteessa tai tehdä korun mukaan käyttöohjeet, jotta asiakas osaa hoitaa koruaan oikein.

4.4. Joogakorun käyttäjät

Nykyajan ihmiset kaipaavat elämäänsä pehmeitä arvoja ja henkisyttä, he haluavat syventää oman itsensä tuntemista. Yhä useampi on halukas hyppäämään pois stressaavan työn oravanpyörästä ja tyytymään esimerkiksi pienempään palkkaan saadakseen enemmän vapaa-aikaa ja rauhaa kiireen tilalle. Kohderyhmäni ovat juuri nämä ihmiset. He arvostavat ystävien ja perheen kesken vietettyä aikaa ja jättäytyvät tietoisesti kulutushysterian ulkopuolelle. He hakevat mielihyvää ennemmin kokemusten ja elämysten, kuin materian kautta, ja ovatkin näin ollen elämisyhteiskunnan pioneereja. He kuluttavat harkitusti, mutta ovat toisaalta valmiita maksamaan hieman enemmän tuotteista, jotka kestävät ekologisen ja eettisen tarkastelun. He arvostavat määrän sijaan laatua ja halvan ja nopean sijaan hyvää ja kestävä. En rajaa kohderyhmää tiettyyn sukupuoleen, vaan suunnittelen korut sopimaan niin naisille kuin miehillekin.

Vaikka kyseessä on joogakoru, kohderyhmääni kuuluvat myös muut joogien kanssa samanhenkiset, joogaamattomat ihmiset. Kenties koruni herättää heissä kiinnostuksen tutustua joogan maailmaan.

4.4.1. Tulevaisuuden markkinanäkymiä

Joogit ovat kauan olleet edelläkävijöitä nyt pinnalla olevassa ja koko ajan suosituimmassa slowliikkeessä. Hitaampi elämäntyyli saa koko ajan yhä enemmän kannattajia, jotka ovat kyllästyneet kiireeseen ja hallitsemattomuuden tunteeseen oman elämänsä suhteen. Joogaharjoitus opettaa keskittymään ja elämään tässä hetkessä, vaimentamaan turhat ajatukset ja hyppäämään edes hetkeksi pois oravanpyörästä. Slow-ajattelun pohjalta on mahdollista kehittää menestyvä bisnes myös muotoilun saralla, kuten seuraava lainaus osoittaa.

Suomessa vaatesuunnittelija Paola Suhonen valmistaa ja myy slow designia vastakulttuurina teolliselle massatuotannolle. Savolainen Heinäveden kunta on julistanut itsensä slow cityksi, paremman elämän kunnaksi. Muusikot Iiro Rantala, Mikko Kuustonen, Jukka Perko sekä entinen Sony:n Pohjoismaiden ja Baltian johtaja Jokke Paananen perustivat hitauden ympärille valmennusyhtiön, jonka avulla kuritetaan kiirettä ja haetaan lisää innovaatiota.

(Haapala & Aavameri, 2008, 69.)

Kirjassa *Omatuntotalous* ennustetaan, että ”hyvinvoinnin ja terveyden tavoittelun olevan tulevaisuuden suurimpia trendejä, jotka syntyvät vastavoimana riskiyhteiskunnalle ja kiireelle. Taustana on holistinen ihmiskuva, eli ihmisen fysiikan, mielen ja sielun harmonian etsintä”.

(Haapala ym. 2008, 68-69.)

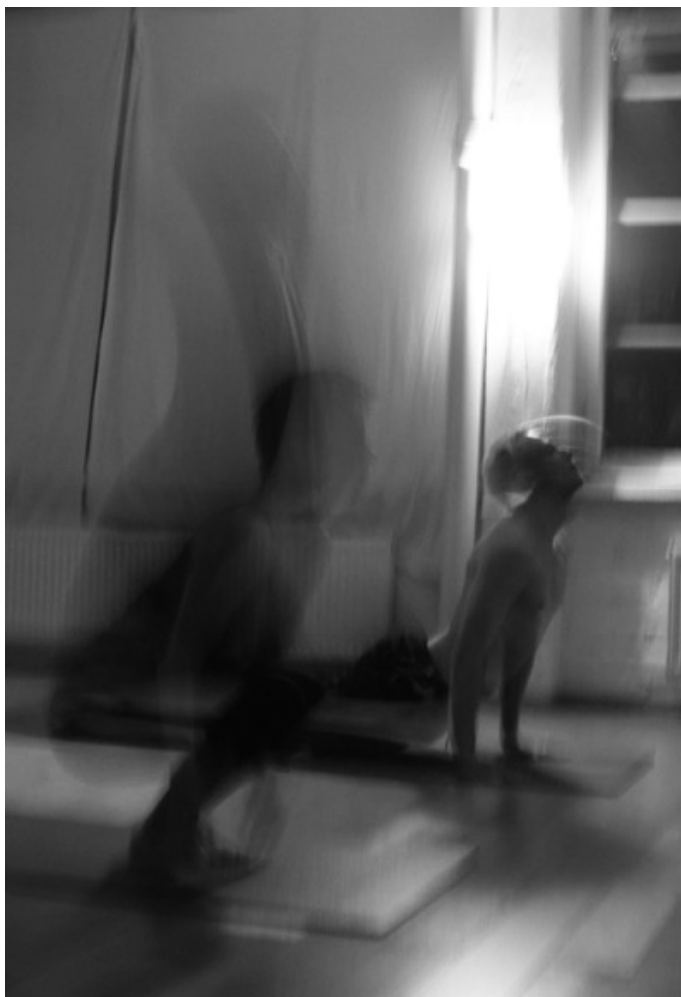
Jos yhä useampi löytää joogasta keinon vähentää ja hallita stressiä, kohderyhmäni tulee kasvamaan. Koruilleni löytynee näin ollen kysyntää myös tulevaisuudessa.

4.4.2. Kysely joogeille

Laitoin Lahden joogasalilla seinälle lapun, johon pyysin sähköpostiosoitteet ihmisiltä, jotka olisivat valmiita vastaamaan kyselyyni (liite 1). Lähetin kyselyt sähköpostilla kymmenelle joogille ja sain vastauksen viideltä.

Kaikki vastaajat käyttivät koruja vapaa-ajallaan ja useimmat käyttivät jotain korua myös joogatessa. Tärkeää heidän käyttämässään koruissa vastaajien mielestä oli niiden tarkoitus ja tunnearvo sekä kauneus ja erilaisuus. Mitään massatuotantokoruja he eivät halunneet käyttää. Vastaajat kertoivat käyttävänsä harjoituksen aikana korvakoruja, kaulakoruja, sormusta ja nilkkakoruja. Suosituimpia olivat kaula- ja nilkkakorut. Vastaajat mainitsivat, että mikä tahansa koru käy, kunhan se ei häiritse harjoitukseen keskittymistä.

5. Suunnittelun lähtökohtana kahdeksan haaraa

Joogakorun suunnitteluun vaikuttavat asiat lähtivät astringajoojan filosofiasta ja joogeista. Kuten kyselyvastauksista selvisi, koru voi olla millainen vain, kunhan se ei häiritse joogaharjoituksen tekemistä. Myös sitä, että korulla on joku viesti, pidettiin vastauksissa tärkeänä asiana. Korun valmistusprosessin täytyy kestää tarkastelu jooga-filosofian kautta, mikä tarkoittaa mm. valmistuksen eettisyyttä.

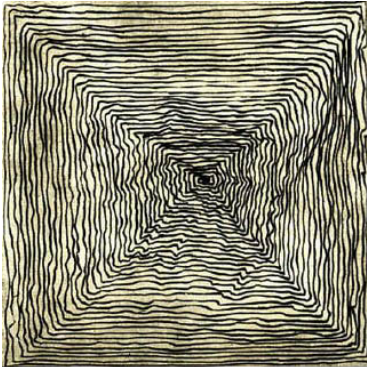
Korujen piti olla tarpeeksi pieniä ja kevyitä käytettäväksi myös joogaharjoituksessa. Muodon tuli olla selkeä ja korunkäyttäjää puhutteleva ja muodon yhteys joogan kahdeksaan haaraan tuli olla näkyvissä. Jooga on ikivanhaa tietoa, joten korun täytyi olla ajaton, muodin ja trendien ulkopuolella. Ajattomuus myös pidentää korun käyttöikä ja tekee siitä ekologisemman.

5.1. Polun löytäminen

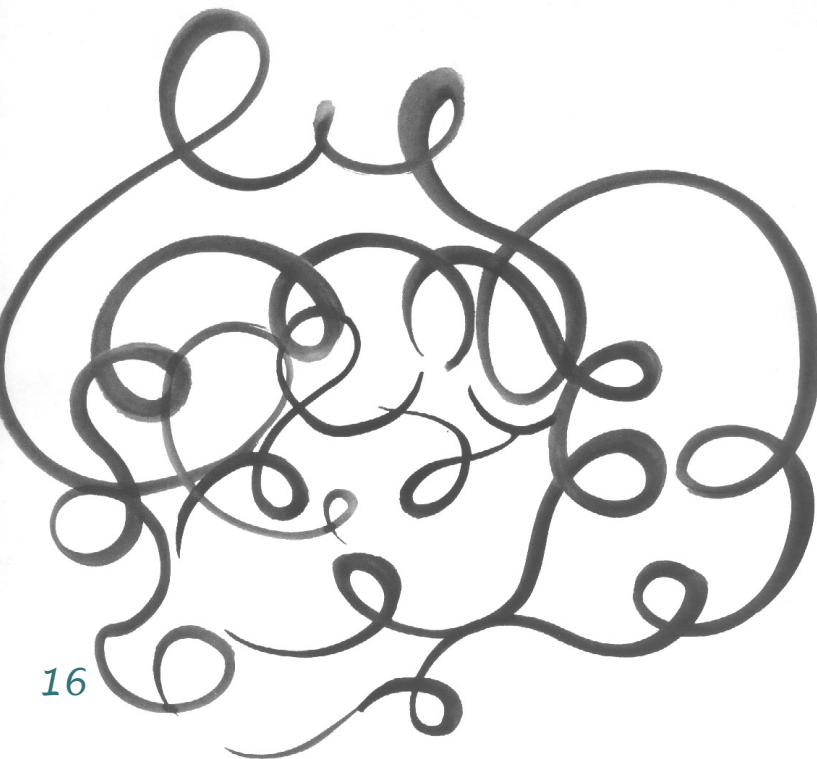
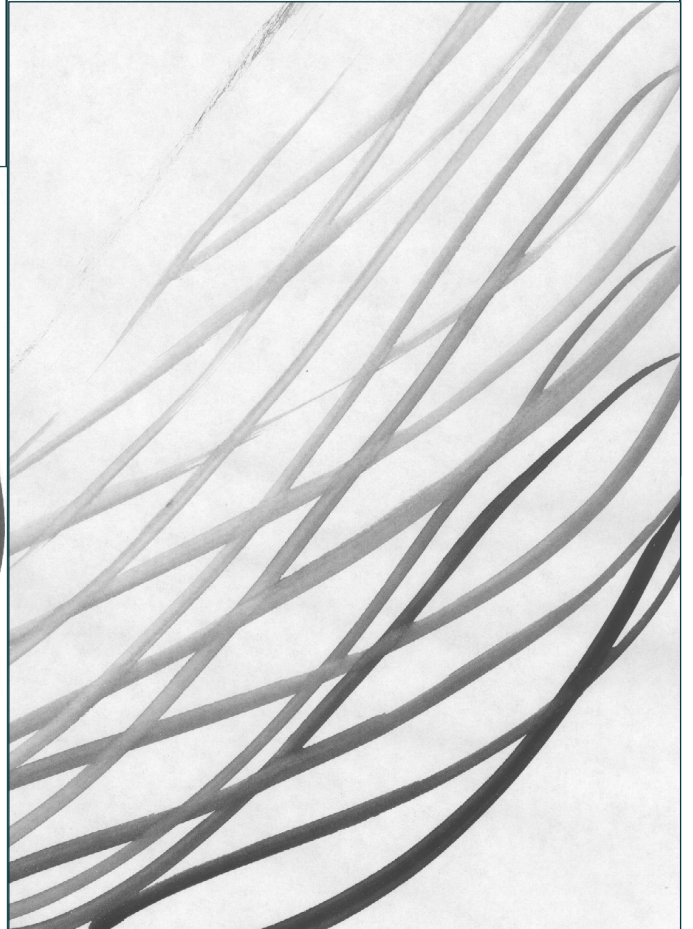
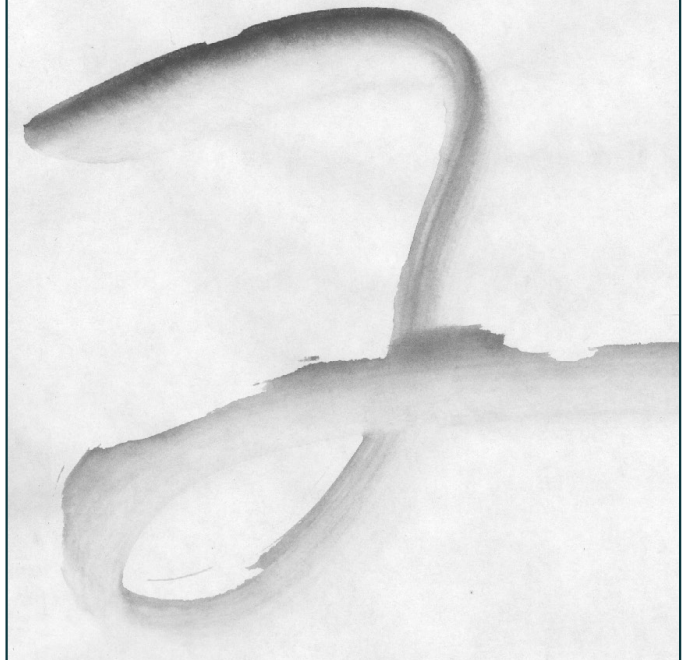
Prosessiin lähtiessäni minulla ei ollut minkäänlaista mielikuvaa siitä, mihin lopulta päätyisin. Kun kerroin opinnäytetyöni aiheesta tutuille, sain usein kuulla kysymyksen: "Minkälaisia ne joogakorut oikein ovat?". Siihen minulla ei ollut antaa vastausta, en tiennyt sitä vielä itsekään.

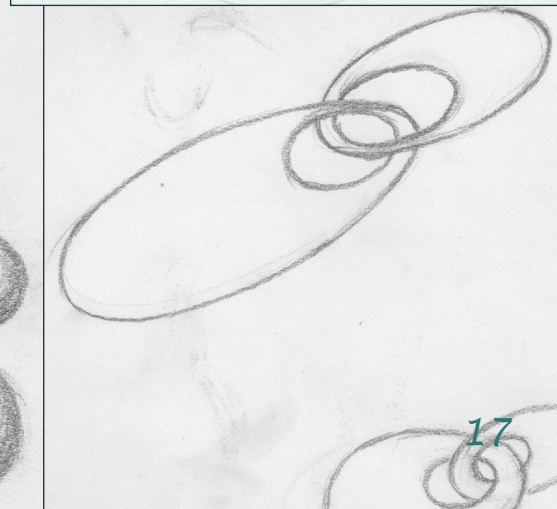
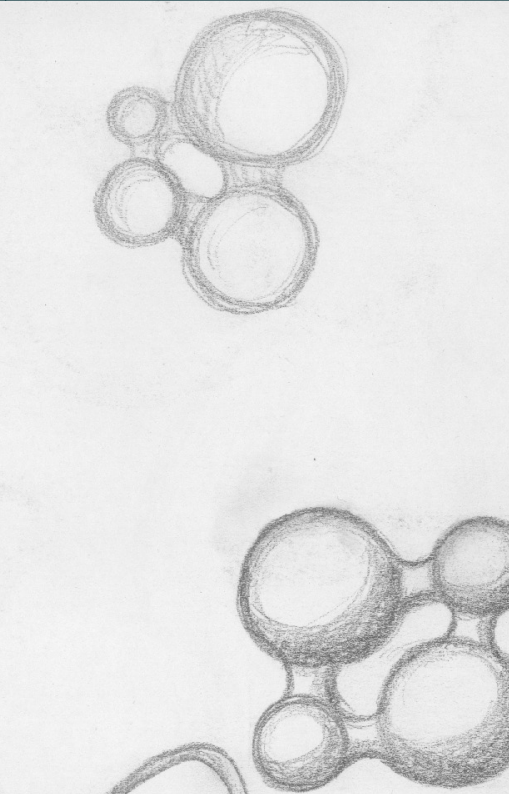
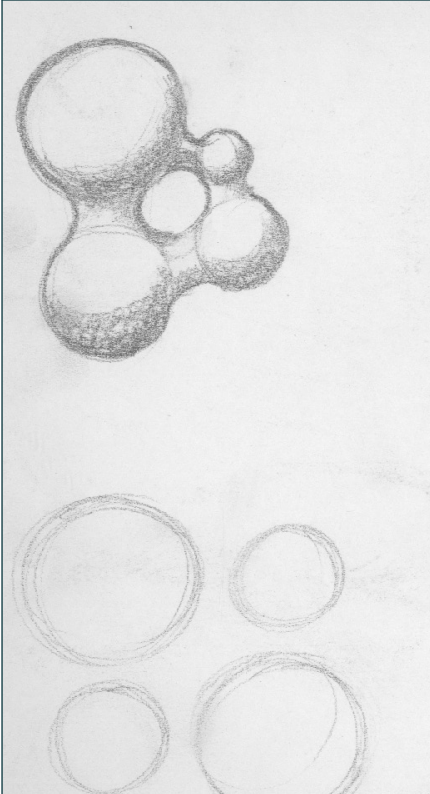
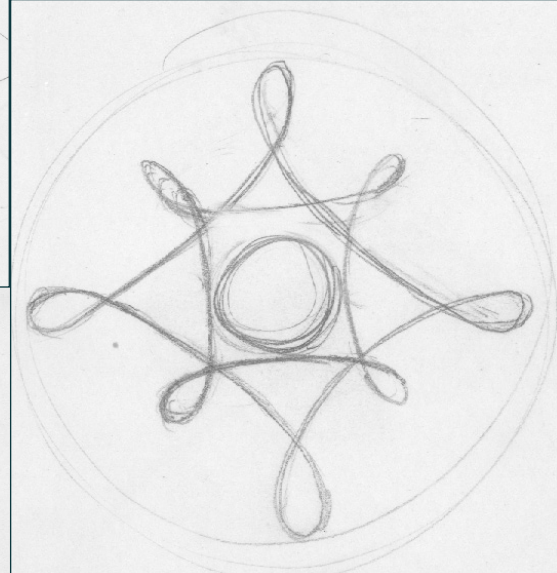
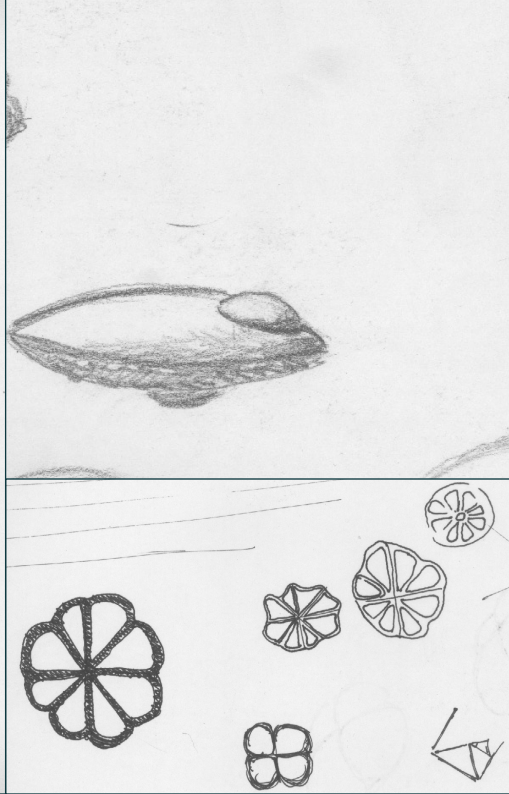
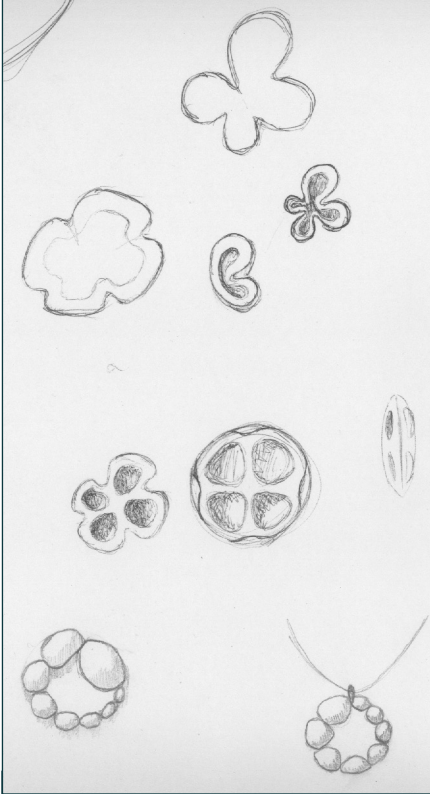
Mielessä pyörivät ihan alussa erilaiset amuletit, pyöreä muoto ja erilaiset kuviot ja värit. Aluksi mielessä oli myös ajatus, että amuletti olisi itsessään myös lukko, jolloin korun muotokieli pysyisi puhtaampana. Toiveenani oli, että voisin käyttää koruissa myös jotain pehmeää ja luonnonläheistä materiaalia, kuten nahkaa, pellavaa, hamppua tai puuvillaa. Tarkemmin asiaa mietittyäni tajusin kuitenkin, että korun pitää kestää hikoilu harjoituksen aikana ja sen on oltava pestävissä, joten hylkäsin tämän idean.

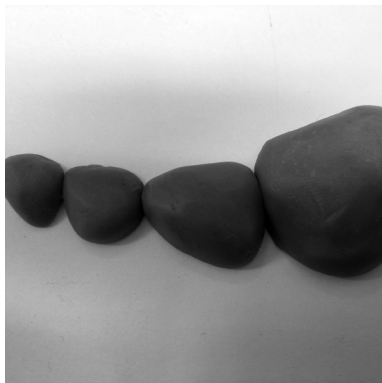
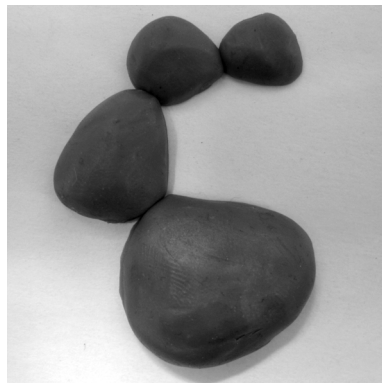
Yritin kuitenkin pitää valmiin oloiset ideat pois mielestäni aloittaessani luonnostelun. Avainsanat, joita käytin luonnostelun alkuun saamiseksi olivat yhdistyminen, kiertokulku, pehmeys, virtaavuus ja jatkuvuus. Etsin internetistä näillä hakusanoilla kuvia, joita käytin ideakuvina.

Aluksi piirtelin ja maalasin kaikenlaisia koukeroita paperille, mutta se tekniikka ei tuntunut avaavan ideoita tarpeeksi. Plastoliinia muovailemalla pääsin näkemään asiat kolmiulotteisemmin. Yritin olla estämättä mitään ideoita etukäteen, vaan ajattelin, että karsintaa voi tehdä myöhemminkin.

Leikin myös numeroilla, kahdeksalla haaralla ja neljällä ulkoisella ja neljällä sisäisellä harjoituksella. Halusin koruun luvun kahdeksan jollain tavalla. Räsäsän (2005, 18.) maininta astangajoogasta polkuna jäi myös pyörimään ajatuksiini. Muovailin plastoliinista epäsäännöllisen muotoisia "kiviä" ja asettelemalla niitä eri tavoin hain sopivaa muotoa. Mielessäni olivat ajatukset kasvusta ja "polun askelten" jatkuvasta yhteydestä toisiinsa. Jooga on päättymätön matka ja tämä idea tuntui sopivan siihen.

5.2. Protomalleja rakeistamalla

Kävin tammikuun lopulla tapaamassa ulkopuolista ohjaajaani Anne Nuotiota Helsingissä ja näyttämässä hänelle luonnoksiani. Hän piti myös kovasti "polkuideasta" ja oli hämmästynyt, kuinka syvälle aiheeseen olin päässyt. Hän oli ihastunut ideaan, jossa pienet osaset tekevät suuren kokonaisuuden, aivan kuten joogassakin kahdeksan haaraa ovat kaikki yhtäaikaa erillisiä ja samaa.

Korun takaosan suhteen pyörittelin mielessäni kahda ideaa. Toisaalta olisin halunnut laittaa sinne tekstiä, esim. "shanti om", toisaalta halusin "kivien" sisään koloja, sisätilan, tyhjän tilan. Kuopan muodostama tyhjä tila liittyy olennaisesti myös joogan kehdon, Intian kulttuuriin ja sen taiteeseen.

Elämän henkäys ja sen edellyttämä tyhjä tila sekä vesi, maa ja tuli, ovat kaiken luonnon ja siten myös ihmisruumiin peruselementit.

Elämänhenkäysten keskeinen tehtävä ihmisruumiissa ja luonnossa yleensä on perinteisen intialaisen ajattelun olennainen piirre, ja tämä käsitys vain syveni ajattelun kehityksen myötä. (Pasanen, 2008, 28-29).

Kokeilin, minkälaisia muotoja rakeistamalla saisi aikaan. Sulatin hopeaa ja kaadoin sen sitten suoraan veteen, johon oli lisätty loraus Sinolia estämään pintajännitystä. Yllättäen hopea muotoutui juuri haluamikseni muodoiksi. Osa rakeista oli pyöreitä, mutta osassa oli valmiina kuoppa toisella puolella, ne olivat kuplamaisia. Tein useita sulatuksia ja kokeilin kaataa eri korkeuksilta. Mitä ylempää hopean kaataa veteen, ja mitä hitaammin, sitä pienempiä rakeista tulee. Vastaavasti alemmalla ja nopeasti kaadettuna saadaan suurempia rakeita. Tällä tekniikalla saa aikaan todella hienoja ja yllättäviä muotoja.

Ensimmäinen prototyyppi ei ollut aivan sellainen, kuin mitä olisin toivonut. "Kivien" juottaminen yhteen niin, että niistä muodostuu täydellinen ympyrä oli haastavaa eikä onnistunut ensimmäisessä kokeilussa. Huomasin myös, että rakeitten muoto täytyy miettiä tarkkaan. Nyt käytin rakeet sellaisenaan, juurikaan muotoilematta niitä ja niiden pyöreä muoto oli hieman mitäänsanomaton.

Estääkseni itseäni kyllästymästä koko touhuun lähestyin aihetta toisesta suunnasta, jossa kahdeksan langasta tehtyä lenkkiä nivoutuvat lomittain ja muodostavat kokonaisuuden. Tein kokeiluja erikokoisilla lenkeillä, mutta lopputulos ei ollut häävi. Yhdistän mielessäni lenkeistä tehdyt korut askarteluun, mihin en halunnut opinnäytetyössäni sortua. Siksi hylkäsin tämän sivuraiteen samantien.

5.3. Sana on sormi, joka osoittaa kuuta (Zeniläinen sananlasku)

Olin jo prosessin alussa huomannut, että joogan laajuus teki sen kiteyttämisen koruksi äärimmäisen haastavaksi. Ei ole yhtä oikeaa tapaa tehdä joogaa, vaan jokainen joogi kokee joogan omalla tavallaan ja etenee siinä omassa tahdissaan. Päättinkin luottaa omaan intuitiooni suunnitteluvaiheessa. Kaikkea ei pysty järjeistämään, vaan joskus on vain luotettava siihen, mikä tuntuu oikealta. Joogahan on oikeastaan juuri tätä hiljaista tietoa mikä meissä kaikissa on, mutta minkä olemme vuosisatojen ja -tuhansien aikana unohtaneet.

*Tietoisuus omasta ruumiista, omasta elämisestä ja olemassaolosta sekä mielen kokonaistilasta on hiljaista tietoa. Hiljaisen tiedon perimmäistä elämyksellisyyttä tai totuutta voidaan lähestyä taiteen ja intuition kautta, mutta kun se tulee tietoiseksi, se on jo koodattu ja etäännytetty alkuperäisestä kokemuksesta.
(Koivunen, 1997, 81-82).*

Kun siis yritin tehdä joogasta silmin havaittavaa, kun yritin pelkistää sen korun muotoon, oli joogan idea siinä vaiheessa jo hävinnyt kaiken yrittämisen ja muotoilun taakse. Parhaaseen tulokseen pääsin siis antamalla korun syntyä ikään kuin itsestään ja luottamalla omaan tunteeseeni sen oikeudesta.

5.4. Tavoitteena sarjatuotanto

Tehtyäni useamman prototyypin rakeista kootusta riipuksesta yksi niistä oli ylitse muiden. Siitä teki sin valumallin. Ajatuksenani oli ollut, että riipuksen lisäksi korusarjaan kuuluisi korvakorut ja nilkkakorut. Niihin riipuksen koko oli liian suuri, mutta olisihan hyvä, jos riipuksen valuaihiota voisi käyttää myös johonkin toiseen koruun. Esimerkiksi sormus tai rannekoru voisivat tulla kyseeseen.

Sain luokkatovereilta palautetta, että suuremmassa koossa riipus voisi toimia myös sormuksena. Olin skeptinen ajatusta kohtaan, koska isommassa korussa myös rakeiden koon pitäisi kasvaa, jolloin sormus olisi liian leveä sormeen ja korun käytettävyyys joogatessa ei enää toimisi. Myös korun paino kasvaisi, jolloin se riipuksenakin alkaisi olla epäkäytännöllinen. Tein kuitenkin proton suuremmassa koossa ja todistin molemmat epäilyni oikeiksi. Suurempi koko ei toimisi käytännössä joogakoruna sen enempää sormuksena kuin riipuksenakaan.

Tein prototyypin sen sijaan pienempänä, jolloin sama aihio voisi toimia korvakoruna ja nilkkakorun amulettina. Pientä aihiota yhteen lenkittämällä saisi aikaan myös näyttävän käädyn tai rannekorun. Muutaman yrityksen jälkeen onnistuin saamaan haluamani muodon pienempään koruun.

5.5. Monistusta valamalla

Sain molemmat valuaihiot mahtumaan samaan kumimuottiin ja seuraavana oli vuorossa jännitys, miten vahakappaleiden teko ja itse valu onnistuisivat. Pienempi koru oli paikoin niin ohut, että vahan irrottaminen muotista oli tehtävä todella varovaisesti. Suuremman korun kanssa oli ongelmia saada vaha juoksemaan koko muotin matkalta. Pitkän uurastuksen jälkeen sain tulokseksi vain seitsemän kokonaista kappaletta, jotka eivät nekään olleet täysin virheetömiä. Niinpä päätinkin lähettää korut Kouvolaan Kultataide-koruvälilomoon ja antaa ammattilaisen tehdä valut puolestani. Sillä tavalla saisin ainakin laadukkaat valut. Lisäksi, jos aion jatkaa korujen valmistusta myöhemminkin, valutilaus olisi tehtävä joka tapauksessa ennemmin tai myöhemmin.

Tein itse kuitenkin "sekundakappaleista" valukkuusen, jonka valoin hopeaan. Näin pääsin tekemään aihioista kokonaisten korujen prototyyppejä ja kokeilemaan mitä kaikkia koruja niistä saisi aikaan. Pienempi aihio oli juuri sopivan kokoinen korvakoruina. Tein siitä myös kaksi sormusta, joista tuli oikein siroja. Toisessa sormuksessa nostin renkaan hieman ylös ihon pinnalta, mikä teki siitä mielenkiintoisemman. Toisaalta pelkistetymmän sormuksen profiili on kauniimpi.

5.6. Inspiraatio kahdeksikosta

Lopullisia valuaihioita valurilta odotellessani suunnittelin käytettäviin ketjuihin lukkoa. Sain idean, että kahdeksikon muotoa voisi käyttää lukossa. Tein kokeiluja eri muodoilla ja olin tuloksiin hyvin tyytyväinen. Sen lisäksi, että lukon muoto on kahdeksikko, siitä tulee mieleen myös ikuisuuden symboli, mikä sopii joogakoruun oikein hyvin. Lukko on yksinkertainen ja helppokäyttöinen, mutta se vaatii mukaansa käyttöohjeen. Muuten asiakas saattaa väännellä lukkoa saadakseen lenkin paikoilleen sen sijaan, että se vain liu'utetaan rakosesta paikalleen, kuten olen tarkoittanut. Sarjatuotannossa lukkoaihioita kannattaisi valaa, mikä tekee materiaalista entistä hauraampaa ja alttiimpaa murtumiselle.

Ensin ajattelin käyttää samaa kahdeksikon muotoa myös sormuksen runkona ja riipuksen lenkinä. Tehtyäni niistä prototyyppit tulivat kuitenkin siihen tulokseen, että yksinkertainen muoto toimii niissä kahdeksikkona paremmin.

5.7. Valinnan aika

Kävin hakemassa valut Kouvolasta ja pääsin samalla tekemään pienen kierroksen ammattivalimossa. Ammatilaisen tekemä valujälki oli selvästi siistimpää, kuin koulussa tekemissäni kappaleissa; pinta oli parempi ja saumat näkyivät vain muutamissa kappaleissa. Hyvin tehty valu vähentää huomattavasti lopullisen pinnan aikaansaamiseen tarvittavaa työmäärää.

Nyt oli edessä enää valintojen tekeminen. Mitkä korut pääsisivät lopulliseen korusarjaan mukaan? Riipus, korvakorut ja nilkkakoru olivat tässä vaiheessa jo itsestänselvyyksiä. Pienistä aihioista tehty rannekoru olisi todella kaunis, mutta joogakoruna se ei olisi kovinkaan käytännöllinen; se ei olisi tarpeeksi huomaamaton joogaharjoituksessa käytettäväksi. Pidin kovasti myös tekemistäni pienistä sormuksista, mutta muihin koruihin verrattuina ne tuntuivat olevan kovin heppoisia. Iso sormus taas toimisi myös muiden korujen rinnalla ja täydentäisi korusarjan.

6. Valokuvaus

Säännöt koulumme valokuvausstudion käytöstä olivat muuttuneet kevään aikana. Muiden kuin valokuvausopiskelijoiden pääsy studioon oli tehty melkeinpä mahdottomaksi ja valokuvapuolelta suositeltiin, että käyttäisimme valokuvausopiskelijoita kuvaajina opinnäytetöissämme. Otin yhteyttä valokuvauspuolen opettajaan ja sain kuvaajakseni valokuvausopiskelija Ella Tommilan.

Ensimmäisessä palaverissa sovimme kuvauskaikataulun ja valmiiden kuvien luovutuspäivän. Lisäksi kerroin hänelle opinnäytetyöni taustaa. Hän myös luki tekstini ennen kuvausta, jotta tietäisi tarkemmin, mistä koruissani on kyse ja osaisi tuoda korujen idean paremmin esiin kuvauksissa.

Olimme visuaalisen ilmeen kanssa samoilla linjoilla alusta lähtien, mielestämme kuvien piti olla selkeitä ja seesteisiä. Otimme rekvisiitaksi oikeita veden hiomia kiviä, koska ne olivat olleet inspiraationa koruissa oleville muodoille. Tommilalla oli melko haasteellinen visio laittaa kivet "leijumaan" siiman varaan ja kuvata korut niiden päällä. Lavastuksen rakentamiseen meni paljon aikaa ja kuvaaminen oli hankalaa kivien pyörimisen takia. Lisäksi saatoimme kuvata näin vain pienimmät ja kevyimmät korut eli korvakorut.

Ehdotin, että kuvaamme loput korut pöydällä kivi- en päällä, mikä nopeuttaisi loppupäivän kuvauksia. Annoin aluksi kuvaajalle melko vapaat kädet esimerkiksi kuvakulmien suhteen, mutta tarkensin ohjeitani ja toiveitani kuvauspäivän aikana nähty-äni otokset tietokoneen näytöltä. Suoraan koneelle kuvaaminen olikin hyvä idea, koska tällöin näimme otetut kuvat saman tien suurikokoisina ja pystyimme tekemään tarvittavat muutokset.

Oli hyvä, että käytin ulkopuolista valokuvaajaa. Vaikka olenkin käynyt studiokuvauskurssin ja olisin tarvittaessa pystynyt ottamaan omat kuvani, olen ehdottomasti sitä mieltä, että jokaisella alalla on omat ammattilaisensa, jotka tekevät saman työn paremmin ja nopeammin kuin harrastelijat.

7. Tuotteen esittely ja arviointi

Onnistuin saavuttamaan itselleni asettamani tavoitteet hyvin. Korusarja on yhtenäinen kokonaisuus, jonka korut sopivat niin miehille kuin naisillekin. Kuten aiemmin jo mainitsin, joogan kiteyttäminen koruksi on mahdoton tehtävä. Hopeisista "veden hiomista kivistä" tehty polku kuvaa mielestäni kuitenkin todella hyvin astangajoogaa, siinä tapahtuvaa sekä henkistä, että fyysistä kasvua ja joogan ajattomuutta. Koruissa olevat hopearakeet ovat kaikki erilaisia, omia yksilöitään, jotka muodostavat yhdessä kauniin kokonaisuuden. Tämä sama toteutuu myös joogassa. Kaikki kahdeksan haaraa ovat itsenäisiä, mutta kuitenkin saumattomassa yhteydessä toisiinsa.

Ympyrän muoto kuvaa jatkuvuutta ja uudistumista. Ympyrän muodon saavuttamisessa haasteeksi muodostui osasten koon suureneminen. Erikokoisista rakeista oli vaikea saada täydellistä ympyrää, mutta korun muoto on kuitenkin silmää miellyttävä ja harmoninen.

Lopulliseen sarjaan otin mukaan riipuksen kahdella eri ketjuvaihtoehdolla, kahdet korvakorut, nilkkakorun ja sormuksen. Mielestäni korut ovat harmonisia kokonaisuuksia, joissa kaikki osat ovat loppuun asti mietittyjä ja jotka yhdessä muodostavat yhtenäisen korusarjan.

Tavoitteenani oli suunnitella koru, joka muistuttaisi kantajaansa joogasta ja jota pystyisi käyttämään myös joogaharjoituksessa. Kaikki sarjan korut ovat suhteellisen pieniä ja kevyitä, eivätkä näin häiritse joogaharjoitusta. Niissä ei myöskään ole teräviä kulmia tai vaatteisiin kiinni tarttuvia reunoja. Korujeni kahdeksan "kiveä" muodostavat polun, joka puolestaan muodostaa ympyrän. Tämä symboloi mielestäni hyvin joogan tietä, jota joogit kulkevat.

Polku -kaulakoru

Polku -korvakorut

Polku -sormus

Polku -kaulakoru

The image features five objects against a solid black background. On the right side, there are three light-colored, smooth, rounded objects of varying sizes, arranged from top to bottom. The largest is at the top right, the middle one is in the center, and the smallest is at the bottom left. On the left side, there are two small, highly reflective metallic spheres. One is positioned higher and to the right than the other, both appearing as bright highlights with dark shadows.

Askel -korvakorut

Polku -nilkkakoru

8. Jatkomahdollisuudet

Aion jatkaa joogakorujen valmistusta ja tarjota niitä myyntiin muun muassa joogakauppoihin. Eräs ystäväni on perustamassa Espooseen joogakauppaa ja on jo lupautunut ottamaan korujani myyntiin. Koruihin on kuitenkin tehtävä pieniä sarjatuotannon mahdollistavia muutoksia. Tulen tulevaisuudessa varmaankin käyttämään riipusketjuina valmisketjuja, joissa on asiakkaille entuudestaan tuttu ja helppokäyttöinen papukaijalukko. Myös nilkkaketjut tulevat luultavasti olemaan valmisketjuja. Riipuslenkin täytyy sarjatuotannossa olla joko valettu tai nopeasti valmistettavissa.

Jos korujen kysyntä kasvaa kovasti, valumallit täytyy miettiä uudestaan järkevämmiksi. Esimerkiksi riipuslenkki tai mahdollisen rannekorun lenkit on hyvä olla jo valuaihiossa, koska se vähentää työmäärää huomattavasti. Valukumin teosta aiheutuva maksu on suhteellisen pieni kulu, jos myytyjen korujen määrä on suuri ja työhön käytetty aika pienenee.

Korusarjaa on helppo muunnella ja lisätä siihen uusia koruja tulevaisuudessa. Tilauksesta on mahdollista saada myös yksittäisiä koruja, joita sarjassa ei muuten ole.

9. Loppusanat

Opinnäytetyöprosessi oli jännittävä ja mielenkiintoinen. Puoli vuotta sitten en ollenkaan tiennyt minkälaisiksi joogakorut lopulta muodostuisivat. Kun sain polkuidean, palaset ikään kuin lokahtivat paikoilleen ja tunsin olevani oikealla tiellä. Toisaalta näin pitkän prosessin aikana koko asiaan ja varsinkin omaan ideaan ehti kyllästyä monta kertaa. Vaati kurinalaisuutta ja sisua pysyä työn touhussa. Polku kohti joogakorusarjaa on ollut paikoin kivinen, mutta onneksi kivet olivat suurimmalta osaltaan sileitä, kuin veden hiomia.

Lähteet

Julkaistut lähteet:

- Haapala, J. & Aavameri, L. 2008. *Omatuntotalous*. Helsinki: Talentum Media Oy.
- Hiltunen, P. 2008. *Joogi*. Image 2/2008, 34-43.
- Koivunen, H. 1997. *Hiljainen tieto*. Helsinki: Otava.
- Pasanen, K. 2008. *Tyhjyys itämaisessä ajattelussa ja taiteessa*. Helsinki: Teos.
- Pattabhi Jois, Sri K. 2002. *Yoga mala*. Helsinki: Sri K. Pattabhi Jois Ashtanga Yoga Community.
- Räisänen, P. 2005. *Astanga – joogaa Sri K. Pattabhi Joisin perinteen mukaan*. Helsinki: Otava.

Sähköiset lähteet:

Jooga, 2009 [online] [viitattu 8.1.2009] Saatavissa: <http://fi.wikipedia.org/wiki/Jooga>.

Kuvalähteet:

- s.4. *Olivia*. 2/2009. s.35.
- s.7. *Hyvä Terveys*. 1/2009. s.20.
Voi Hyvin. 1/2009. s.95.
Voi Hyvin. 1/2009. s.85.
- s.11. *Kotiliesi*. 3/2009. s.39.
- s.15. http://www.sidneynolantrust.org.uk/images/continuity_medium.JPG
<http://www.corrupt.org/articles/continuity/continuity.jpg>
<http://www.christinecorda.com/Images/Continuity.jpg>
<http://www.photographyontherun.com/content/binary/Continuity1040430b.jpg>
<http://www.antonshvchenko.com/images/utah-curvey-flowing-tree.jpg>

Tuotekuvat s. 28-32 Ella Tommila.

Muut kuvat tekijän omia.

Muut lähteet:

- Nuotio, A. 2009. *Joogaohjaaja*. Haastattelu 2.2.2009.
Kysely joogeille. (Liite 1)

Lüite 1.

Kysely joogeille

Kuinka pitkään olet joogannut?

Kuinka usein joogaat?

Teetkö harjoituksen joogasalilla vai kotona?

Käytätkö koruja vapaa-ajallasi? Mitä koruja? Miksi/miksi et?

Käytätkö koruja joogatessa? Miksi/miksi et?

Jos käytät koruja joogatessa, mitä koruja käytät? (Sormus, korvakorut, kaulakoru, rannekoru, muu?)

Mitä materiaalia käyttämäsi korut ovat? Miksi?

Jos markkinoilla olisi "joogakoru", olisitko kiinnostunut ostamaan tai käyttämään sellaista?

Haluaisitko käyttää "joogakorua" myös joogaharjoituksen aikana? Miksi/miksi et?

Minkälaiseksi kuvittelet "joogakorun"?

Minkälaisen haluaisit sen olevan? (Paikka vartalolla, materiaali, symbolit ym.?)

Kiitos paljon vastauksistasi!

